

ה"ת 21383/03/18 - יעקב אברהם מאור נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 21383-03-18 מדינת ישראל נ' מאור
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט עמית מיכלס
מבקש	יעקב אברהם מאור
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה שניתנה על ידי ביום 14.4.18, במסגרתה הוריתי על השבת מכשיר הטלפון הנייד השייך למבקש.

מכשיר הטלפון הנייד נתפס על ידי המשיבה במסגרת חקירה פלילית שנפתחה נגד המבקש בחשד לביצוע עבירות שעניינן "שחיתות ציבורית".

ביום 11.3.18 הוגשה מטעם המשיבה בקשה להארכת תוקף החזקת התפוס, אולם בהמשך, עוד בטרם ניתנה החלטה סופית בבקשה, נאותה המשיבה להשיבו לידי המבקש, זאת לאחר שהפיקה ממנו את חומרי החקירה הנחוצים לה, ובתנאי שהמבקש יחתום על כך שהוא מוותר על כל טענה הנוגעת ל"כלל הראיה הטובה ביותר".

על אף התוצאה החיובית מבחינתו, מסרב המבקש לקבל לידי את מכשיר הטלפון, ועותר לקבל תחילה את רשימת החומר שהופק על ידי המשיבה ממכשיר הטלפון הנייד שלו, זאת בנימוק שקנויה לו זכות על פי חוק לקבל את רשימת התפוסים לידי.

המשיבה מתנגדת לבקשת המבקש בנימוק שהחומר שהופק מהטלפון הינו חומר חקירה, ומשכך אין מקום למסור אותו לידי המבקש, שהינו חשוד, טרם הגשת כתב אישום נגדו.

בתגובת המבקש הובהר שבקשתו אינה מבוססת על סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, כי אם על הוראות סעיפים 27 ו- 28 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969.

סעיף 27 לפסד"פ קובע:

עמוד 1

"רשימת כל החפצים שנתפסו אגב חיפוש, בין שנערך על פי צו ובין שלא על פי צו, והמקומות שבהם נמצאו, תיערך על ידי מי שביצע את החיפוש ותיחתם בידי העדים או בחותמתם".

סעיף 28 לפסד"פ קובע:

"תופש הבית או המקום שמחפשים בו, או אדם אחר מטעמו, יינתן לו להיות נוכח בחיפוש, ולפי דרישתו ימסר לו העתק של רשימת החפצים שנתפסו, חתום בידי העדים או בחותמתם".

בפתח הדברים אציין שהן מהבקשות והן מהתגובות שהוגשו מטעם הצדדים לא ברור האם נמסר למבקש דוח החיפוש שנערך בעקבות החיפוש שבוצע בביתו, וכבר בשלב זה אומר שכל שהדוח לא נמסר לידי, על המשיבה לעשות כן בהקדם.

עם זאת, מהבקשה עולה שהמבקש אינו מסתפק בציון העובדה שנתפס אצלו מכשיר הטלפון, אלא מבקש את ה"רשימה של החפצים שנתפסו בחיפוש במכשיר הטלפון שלו".

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה שיש לדחות את בקשת המבקש, זאת ממספר טעמים.

האחד, משהסכימה המשיבה להשיב למבקש את מכשיר הטלפון, דומה שהדיון בבקשתה להאריך את תוקף החזקתו התייתר ואין להידרש לבקשות מעין אלו במסגרת ההליך הנוכחי.

השני, סעיף 27 לפסד"פ מחייב את עורך החיפוש לערוך רשימה של החפצים שנתפסו אגב החיפוש ולציין את המקום בו נתפסו. עם זאת, החוק אינו מטיל על מבצע החיפוש את החובה לחדור לתוך מכשיר הטלפון שנתפס ולפרט אילו קבצים שמורים בו, שמספרם, כידוע, יכול להגיע לעתים לכדי אלפי פריטים. הפועל היוצא של בקשת המבקש היא להכיר בקבצים וביתר החומרים המצויים בתוך מכשיר הטלפון של המבקש כ"חפץ". דרישה זו אינה סבירה, אינה עולה מלשון החוק, מנוגדת לתכלית החיפוש ואף מנוגדת לחוק המחייב את המשטרה לחדור לטלפון, הנחשב לחומר מחשב, רק באמצעות חוקר מחשב מיומן.

השלישי, יש לראות בחומר הגלום בתוך מכשיר הטלפון חומר חקירה לכל דבר ועניין, בין אם מדובר בחומר כתוב, בין אם מדובר בקבצי שמע או וידאו, ובין אם מדובר בתמונות, החלפת מסרונים, וכיו"ב פריטים המצויים כמעט בכל מכשיר טלפון נייד. משכך, ודומה שעל כך אין חולק, אין להעביר את חומר החקירה לידי חשוד טרם הגשת כתב האישום נגדו, או, לכל המוקדם, בשלב עריכת השימוע טרם קבלת ההחלטה על הגשתו. הדברים נכונים גם כאשר מדובר בקבצים

שהופקו מתוך מכשיר הטלפון הנייד של המבקש, שכן יתכן והם כוללים חומרי חקירה שאינם מצויים בידיעתו, ומכאן שחשיפתם עלולה לפגוע בחקירה המתנהלת.

הרביעי, יש לראות בתוכן הקבצים כראיה עצמה, להבדיל מהחפץ ממנו הופקה, וגם מטעם זה אין מקום למוסרה לידי חשוד בשלב של טרם הגשת כתב האישום. סעיף 35 לפסד"פ קובע:

"אם תוך ששה חודשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על - פי בקשה שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע" (ההדגשות אינן במקור - ע.מ.).

הנה כי כן, החוק מאפשר לשוטר מוסמך לפנות לבית המשפט בבקשה להאריך את תקופת החזקת החפץ שנתפס, ואינו נוקט בלשון "תפיסת ראיה" או "המשך החזקת ראיה".

המשיבה פעלה בהתאם להוראות סעיף זה, וכפי שעולה מהאמור לעיל - בדין פעלה.

הדבר דומה לתפיסת קלסרים בתוך משרד. ברי שאין מקום לפרט בדוח החיפוש כל מסמך ומסמך שנתפס מבין אלפי מסמכים המתויקים בקלסרים ודי אם יצוין בדוח שנתפסו קלסרים ומספרם. אך מובן הדבר שככל שיבשיל התיק ויוגש בו כתב אישום, יהיה מקום לפרט ברשימת חומרי החקירה את המסמכים עליהם מתבססת המאשימה.

לאור האמור, הבקשה נדחית.

כפי שהוריתי בהחלטתי מיום 14.4.18, יוכל המשיב לקבל לידי את מכשיר הטלפון לאחר שיעמוד בתנאים שנקבעו, ובהם חתימה על כך שהוא מוותר על כל טענה הנוגעת ל"כלל הראיה הטובה ביותר".

ככל שהמבקש יסרב לחתום על ויתור כאמור, יודיע על כך לבית המשפט עד ליום 24.4.18.

ניתנה היום, ג' אייר תשע"ח, 18 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.